Το παρόν έγγραφο αποτελεί απλώς βοήθημα τεκμηρίωσης και τα θεσμικά όργανα δεν αναλαμβάνουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του

►**B**

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Ιουνίου 2002

για το καθεστώς του φόρου ΑΙΕΜ που εφαρμόζεται στις Καναρίους Νήσους

(2002/546/ΕΚ)

(ΕΕ L 179 της 9.7.2002, σ. 22)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Απόφαση αριθ. 895/2011/ΕΕ του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 2011	L 345	17	29.12.2011

▼B

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Ιουνίου 2002

για το καθεστώς του φόρου ΑΙΕΜ που εφαρμόζεται στις Καναρίους Νήσους

(2002/546/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 299 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ([2]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Δυνάμει του άρθρου 299 παράγραφος 2 της συνθήκης, οι διατάξεις αυτής εφαρμόζονται στις εξόχως απόκεντρες περιοχές, συνεπώς και στις Καναρίους Νήσους, λαμβάνοντας όμως υπόψη τη διαρθρωτική οικονομική και κοινωνική τους κατάσταση η οποία επιδεινώνεται από τη μεγάλη απόσταση, το νησιωτικό τους χαρακτήρα, τη μικρή έκταση, τη δύσκολη μορφολογία και κλίμα, την οικονομική εξάρτηση όσον αφορά ένα μικρό αριθμό προϊόντων, προβλήματα μόνιμα και σωρευτικά τα οποία αναχαιτίζουν σημαντικά την ανάπτυξή τους.

(2) Κρίνεται συνεπώς σκόπιμο να θεσπιστούν ειδικά μέτρα με στόχο, ειδικότερα, τον καθορισμό των προϋποθέσεων εφαρμογής της συνθήκης στις περιοχές αυτές. Ειδικά μέτρα μπορούν να θεσπιστούν στον τομέα της φορολογικής πολιτικής. Τα μέτρα αυτά πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τους περιορισμούς των περιοχών αυτών, χωρίς ωστόσο να υπονομεύεται η ακεραιότητα και η συνοχή της κοινοτικής έννομης τάξης, συμπεριλαμβανομένης της εσωτερικής αγοράς και των κοινών πολιτικών. Το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Επιτροπή των Περιφερειών και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή τόνισαν επανειλημμένα ότι είναι ανάγκη να θεσπιστούν αυτά τα ειδικά μέτρα.

(3) Στο χώρο της φορολογίας, τα ειδικά προς λήψη μέτρα πρέπει να βασίζονται στα μέσα που είναι τα πλέον κατάλληλα για τους στόχους της περιφερειακής ανάπτυξης και της στήριξης των περιοχών αυτών, συμπεριλαμβανομένων των φορολογικών μέτρων παρέκκλισης μακράς διαρκείας, ενώ συγχρόνως θα τηρούνται τα κριτήρια συνοχής του κοινοτικού δικαίου και της εσωτερικής αγοράς, και εφόσον τα μέτρα αυτά είναι αναγκαία και ανάλογα προς τους επιδιωκόμενους στόχους.

(4) Το καθεστώς στις Καναρίους Νήσους σε ό,τι αφορά την έμμεση φορολογία περιλαμβάνει πολλούς φόρους, μεταξύ των οποίων τον Impuesto General Indirecto Canario (IGIC) και τον Arbitrio sobre la Producción y sobre las Importaciónes (APIM), («φόρος επί της παραγωγής και των εισαγωγών»), ο οποίος επιτρέπεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2001 σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1911/91 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1991 για την εφαρμογή των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου στις Καναρίους Νήσους ([3]).

([1]) ΕΕ C 75 E της 26.3.2002, σ. 328.
([2]) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 13 Ιουνίου 2002 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
([3]) ΕΕ L 171 της 29.6.1991, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1105/2001 (ΕΕ L 151 της 7.6.2001, σ. 1).

▼B

(5) Κατά την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2674/1999 ([1]), το Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να εξετάσει με τις ισπανικές αρχές την επίπτωση της αναστολής της κατάργησης του φόρου ΑΡΙΜ στους σχετικούς οικονομικούς τομείς, και ειδικότερα στα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο του μέτρου αναστολής. Επίσης, κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει, ανάλογα με τα αποτελέσματα της εξέτασης αυτής, πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν με βάση τη συνθήκη, ώστε να μην απειληθούν ορισμένες ιδιαίτερα ευαίσθητες τοπικές δραστηριότητες παραγωγής, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα τη μελλοντική κατάργηση του φόρου. Αυτός ο στόχος της μελλοντικής κατάργησης του φόρου πρέπει στο εξής να εντάσσεται στο πλαίσιο των μέτρων που θεσπίζονται βάσει του άρθρου 299 παράγραφος 2 της συνθήκης, σύμφωνα με το οποίο επιτρέπεται η θέσπιση ειδικών μέτρων μακράς διάρκειας ώστε να αντιμετωπίζονται τα μειονεκτήματα που απαριθμούνται στη διάταξη αυτή.

(6) Με επιστολές της 25ης Ιουλίου 2000 και της 12ης Ιουνίου 2001, οι ισπανικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή, με βάση το άρθρο 299 παράγραφος 2 της συνθήκης, τα στοιχεία ενός νέου φόρου που ονομάζεται «Arbitrio sobre los Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias (AIEM)». Ο φόρος AIEM θα βαρύνει τις παραδόσεις προϊόντων στις Καναρίους Νήσους, τις οποίες πραγματοποιούν οι παραγωγοί των προϊόντων αυτών, καθώς και τις εισαγωγές παρόμοιων ή ίδιων προϊόντων που ανήκουν στην ίδια κατηγορία, όπως καθορίζεται βάσει της ονοματολογίας του κοινού δασμολογίου. Η φορολογητέα βάση για τα εισαγόμενα προϊόντα θα βασίζεται στη δασμολογητέα αξία, η δε φορολογητέα βάση για τις παραδόσεις προϊόντων τις οποίες πραγματοποιούν οι παραγωγοί των προϊόντων στις Καναρίους Νήσους θα βασίζεται στο συνολικό ποσό της αντιπαροχής. Όπως και για το φόρο ΑΡΙΜ, είναι δυνατό να χορηγείται απαλλαγή από το φόρο AIEM για τα προϊόντα της τοπικής παραγωγής. Η Επιτροπή αξιολόγησε αυτό το σχέδιο φόρου, λαμβάνοντας υπόψη τις δεσμεύσεις που είχε αναλάβει έναντι του Συμβουλίου κατά την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2674/1999 και τα μειονεκτήματα που βαρύνουν τη δραστηριότητα βιομηχανικής παραγωγής στις Καναρίους Νήσους.

(7) Μεταξύ των μειονεκτημάτων αναφέρεται κατά πρώτον η εξέχουσα θέση του τομέα των υπηρεσιών, ιδίως του τουρισμού, στο περιφερειακό προϊόν, καθώς και η εξάρτηση της οικονομίας των Καναρίων Νήσων από αυτόν τον τομέα, καθώς και η χαμηλή συμμετοχή του βιομηχανικού τομέα στο ΑΕγχΠ των Καναρίων Νήσων. Επομένως, ο φόρος AIEM θεωρείται ως ένα μέσο που εξυπηρετεί το στόχο της αυτόνομης ανάπτυξης των βιομηχανικών τομέων παραγωγής στις Καναρίους Νήσους και της διαφοροποίησης της οικονομίας τους.

(8) Κατά δεύτερο λόγο, διαπιστώθηκε ότι η νησιωτική απομόνωση παρεμποδίζει την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, των αγαθών και των υπηρεσιών. Η εξάρτηση από ορισμένους τρόπους μεταφορών, όπως οι αεροπορικές και οι θαλάσσιες, είναι αυξημένη επειδή η φιλελευθεροποίησή τους είναι ατελής. Αυτό οδηγεί σε αυξημένο κόστος παραγωγής εφόσον αυτοί οι τρόποι μεταφοράς είναι λιγότερο αποτελεσματικοί και δαπανηρότεροι απ' ό,τι οι οδικές και σιδηροδρομικές μεταφορές ή τα διευρωπαϊκά δίκτυα.

(9) Άλλη συνέπεια της απομόνωσης είναι το αυξημένο κόστος παραγωγής το οποίο οφείλεται επίσης στην εξάρτηση σε ό,τι αφορά τις πρώτες ύλες και την ενέργεια, στην υποχρέωση αποθεματοποίησης και στις δυσκολίες προμήθειας εξοπλισμού παραγωγής.

([1]) ΕΕ L 326 της 18.12.1999, σ. 3.

▼B

(10) Οι δυνατότητες οικονομιών κλίμακας είναι περιορισμένες λόγω του μικρού μεγέθους της αγοράς και της περιορισμένης εξαγωγικής δραστηριότητας, του γεωγραφικού κατακερματισμού του αρχιπελάγους και της υποχρέωσης να διατηρούνται κλάδοι παραγωγής, διαφοροποιημένοι μεν, περιορισμένοι όμως κατ' όγκον, ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες μιας μικρής αγοράς.

(11) Η απόκτηση ειδικευμένων υπηρεσιών και υπηρεσιών συντήρησης, καθώς και η κατάρτιση των στελεχών και των τεχνικών των επιχειρήσεων ή οι δυνατότητες υπεργολαβίας συχνά είναι πιο περιορισμένες ή δαπανηρότερες, όπως και η προώθηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης έξω από την αγορά των Καναρίων Νήσων. Εξάλλου, οι περιορισμένοι τρόποι διανομής συνεπάγονται υπερβολικά αποθέματα.

(12) Στον τομέα του περιβάλλοντος, η εξάλειψη των βιομηχανικών καταλοίπων και η επεξεργασία των τοξικών αποβλήτων συνεπάγονται υψηλότερο περιβαλλοντικό κόστος. Το κόστος αυτό είναι υψηλότερο επειδή δεν υπάρχουν εργοστάσια ανακύκλωσης, εκτός για ορισμένα προϊόντα, και επειδή τα κατάλοιπα διοχετεύονται προς την ηπειρωτική χώρα, ή επειδή η επεξεργασία των τοξικών αποβλήτων γίνεται εκτός των Καναρίων Νήσων.

(13) Εν γένει, η σημερινή διεθνής τάση παγκοσμιοποίησης των αγορών, η οποία χαρακτηρίζεται από τη συγκέντρωση των παραγωγών και, κατά συνέπεια, την εξειδίκευση των τομέων παραγωγής, δεν επιτρέπει στις επιχειρήσεις των Καναρίων Νήσων να επωφεληθούν στον ίδιο βαθμό με τις επιχειρήσεις οι οποίες είναι εγκατεστημένες σε λιγότερο απομακρυσμένες και πολύ μεγαλύτερες αγορές. Ως εκ τούτου, η τοπική παραγωγή εκτοπίζεται προοδευτικά από εισαγόμενα προϊόντα, σε διαφορετικό βαθμό ανάλογα με τον τομέα και το προϊόν. Επιπλέον, η τοπική παραγωγή συχνά χαρακτηρίζεται από αλληλεξάρτηση των τοπικών επιχειρήσεων, σε ένα σχήμα που προσεγγίζει την κάθετη ολοκλήρωση. Επομένως, η μετεγκατάσταση των δραστηριοτήτων ενός τομέα συνεπάγεται απώλεια δραστηριοτήτων σε άλλους τομείς συνδεόμενους με αυτόν.

(14) Βάσει όλων αυτών των στοιχείων και της κοινοποίησης των ισπανικών αρχών, πρέπει να επιτραπεί η επιβολή φόρου σε μια σειρά βιομηχανικών προϊόντων για τα οποία μπορεί να προβλεφθούν απαλλαγές προς όφελος της τοπικής παραγωγής.

(15) Ωστόσο, πρέπει να συνδυασθούν οι απαιτήσεις του άρθρου 299 παράγραφος 2 και του άρθρου 90 της συνθήκης, καθώς και η διαφύλαξη της συνοχής του κοινοτικού δικαίου και της εσωτερικής αγοράς. Κατά συνέπεια, πρέπει να ληφθούν μόνο μέτρα απολύτως αναγκαία και ανάλογα προς τους στόχους, λαμβάνοντας υπόψη τα μειονεκτήματα της εξόχως απόκεντρης θέσης. Επομένως, το πεδίο του προτεινόμενου κοινοτικού πλαισίου συνίσταται σε σειρά ευαίσθητων προϊόντων για τα οποία επιτρέπεται στις αρχές των Καναρίων Νήσων να προβλέψουν απαλλαγές, εντός ορίων που καθορίζονται με απόφαση του Συμβουλίου, στα προϊόντα της τοπικής βιομηχανικής δραστηριότητας.

(16) Τα βιομηχανικά προϊόντα, για τα οποία ισχύουν απαλλαγές, υπάγονται στην κατηγορία των προϊόντων της γεωργίας και της αλιείας, των οικοδομικών υλικών, των χημικών προϊόντων, των προϊόντων των μεταλλουργικών βιομηχανιών, της βιομηχανίας τροφίμων και ποτών, των προϊόντων καπνού, της κλωστοϋφαντουργίας και του δέρματος, των προϊόντων χαρτιού και των γραφικών τεχνών και εκδόσεων. Αυτοί οι τομείς και προϊόντα αντιστοιχούν, σε μεγάλο βαθμό, στους ευαίσθητους τομείς και προϊόντα που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2674/1999. Στο πλαίσιο της εφαρμογής των απαλλαγών αυτών, οι διατάξεις της παρούσας απόφασης εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της ενδεχόμενης εφαρμογής των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης.

▼B

(17) Οι μέγιστες απαλλαγές που μπορούν να προβλεφθούν για τα συγκεκριμένα βιομηχανικά προϊόντα κυμαίνονται, ανάλογα με τους τομείς και τα προϊόντα, από 5 μέχρι 15 %. Οι συντελεστές που εφαρμόζονται στα διάφορα αυτά προϊόντα αντιστοιχούν, σύμφωνα με τις ισπανικές αρχές, στο επίπεδο του φόρου APIM όπως προέκυπτε, το 1996, από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1911/91 και τις πράξεις κατ' εφαρμογή αυτού, καθώς και στο επίπεδο του φόρου tarifa especial.

(18) Ωστόσο, η μέγιστη απαλλαγή για τα τελικά προϊόντα του καπνού είναι ωστόσο υψηλότερη, διότι ο τομέας του καπνού αποτελεί μια εξαιρετική περίπτωση. Πράγματι, η καπνοβιομηχανία, η οποία γνώρισε σημαντική ανάπτυξη στις Καναρίους Νήσους, τα τελευταία χρόνια διέρχεται φάση έντονης ύφεσης. Τα προαναφερόμενα συνήθη μειονεκτήματα του νησιωτικού χαρακτήρα αποτελούν βέβαια την κύρια αιτία της πτώσης της τοπικής παραγωγής καπνού. Όμως, το φαινόμενο των πολλαπλών μετεγκαταστάσεων επιχειρήσεων που ήταν εγκατεστημένες στις Καναρίους Νήσους οφείλεται επίσης στην παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και τη συγκέντρωση της παραγωγής, καθώς και στην εμφάνιση και ανάπτυξη νέων αγορών εκτός της Ευρώπης. Η μείωση της τοπικής παραγωγής οδήγησε σε απώλεια θέσεων απασχόλησης της τάξης του 67 % μεταξύ του 1985 και του 2000. Οι διαδοχικές μετεγκαταστάσεις και παύσεις λειτουργίας αφορούν έδρες παραγωγής πολυεθνικών επιχειρήσεων, οι οποίες είναι από τις μεγαλύτερες παγκοσμίως.

(19) Το φαινόμενο αυτό της μείωσης της τοπικής παραγωγής βρίσκεται εξάλλου σε αντίθεση με την κατάσταση στην τοπική αγορά, όπου οι πωλήσεις αυξάνονταν σταθερά κατά την ίδια περίοδο. Οι παραγωγοί αποδίδουν εν μέρει την αύξηση των πωλήσεων καπνού στην προσοδοφόρο τουριστική αγορά. Οι τιμές λιανικής πώλησης των προϊόντων καπνού στις Καναρίους Νήσους είναι εξαιρετικά ελκυστικές. Πράγματι, συγκρίνοντας τις τιμές διαπιστώνονται διαφορές στην τιμή της τάξεως του 50 % σε σχέση με την τιμή πώλησης των προϊόντων καπνού στην υπόλοιπη Ισπανία. Παρά τις αυξήσεις της φορολογίας των προϊόντων καπνού από το 1995, και ειδικότερα του IGIC, οι πωλήσεις των προϊόντων καπνού δεν μειώθηκαν, αλλά αντίθετα, εξακολούθησαν να αυξάνονται κατά την αντίστοιχη περίοδο. Σ' αυτή την αναπτυσσόμενη αγορά, η προσφορά μπόρεσε να διατηρηθεί σε υψηλά επίπεδα, παρά την πτώση της τοπικής παραγωγής, αποκλειστικά χάρη στην αύξηση των εισαγωγών από 5 σε 32 %, μεταξύ του 1992 και του 2000.

(20) Λαμβάνοντας υπόψη όλα αυτά τα στοιχεία, δικαιολογείται μια ουσιαστική απαλλαγή στον τομέα του καπνού. Πράγματι, αυτή η απαλλαγή της φορολογίας βρίσκεται σε άμεση σχέση με το στόχο της διατήρησης μιας παραγωγικής δραστηριότητας στις Καναρίους Νήσους.

(21) Ωστόσο, θα πρέπει πάντα να λαμβάνεται υπόψη η συνοχή της εσωτερικής αγοράς, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 299 παράγραφος 2 της συνθήκης. Οι συναλλαγές καταλαμβάνουν σημαντικό μέρος στον τομέα του καπνού. Πράγματι, μολονότι οι εισαγωγές προϊόντων καπνού στις Καναρίους Νήσους αυξήθηκαν τα τελευταία έτη, το ποσοστό των εξαγωγών καπνού είναι εξίσου σημαντικό. Στο σημείο αυτό σημειώνεται επίσης ότι το 76 % περίπου της εγχώριας παραγωγής τσιγάρων προορίζεται για εξαγωγή και μόνο το 24 % για την αγορά των Καναρίων Νήσων. Από τη σύγκριση των αριθμητικών στοιχείων προκύπτει ότι, από το 1995, αυξάνονται οι εξαγωγές των Καναρίων αλλά οι εισαγωγές αυξάνονται ακόμη περισσότερο. Αυτό σημαίνει ότι, σε αυτή την αναπτυσσόμενη αγορά, η τοπική παραγωγή δεν καλύπτει πλήρως τη ζήτηση. Οι διαπιστώσεις αυτές ενισχύουν το επιχείρημα ότι είναι αναγκαία μια σημαντική απαλλαγή από το

▼B

φόρο ΑΙΕΜ, η οποία αποτελεί ικανοποιητικό κίνητρο για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση της τοπικής παραγωγής, ενώ συγχρόνως λαμβάνεται υπόψη ο σημαντικός όγκος συναλλαγών στον τομέα αυτόν.

(22) Λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία αυτά, καθώς και το γεγονός ότι οι τοπικοί παραγωγοί πλεονεκτούν έναντι των άλλων παραγωγών, δεδομένου ότι μπορούν να εισάγουν ακατέργαστο και ημικατεργασμένο καπνό μέχρι 20 000 τόνους ετησίως, θεωρείται υπερβολική η αρχική πρόταση των ισπανικών αρχών, οι οποίες υπέδειξαν συντελεστή 45 %. Γι' αυτό, προτείνεται να καθορισθεί μια ευχέρεια απαλλαγής σαφώς υψηλότερη από αυτήν που ισχύει για όλα τα άλλα προϊόντα, η οποία ωστόσο δεν θα υπερβαίνει το 25 %. Εξάλλου, δεδομένου ότι η ενθάρρυνση της τοπικής παραγωγής μέσω της απαλλαγής πρέπει να διατηρηθεί σε ικανοποιητικό επίπεδο, προτείνεται να επιτραπεί στις ισπανικές αρχές να καθορίσουν ειδικό φόρο ελάχιστου ύψους 6 ευρώ ανά 1 000 τσιγάρα. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί σε επίπεδο φόρου ΑΙΕΜ ύψους 25 % για την κατηγορία των φθηνότερων τσιγάρων το 2001. Το συγκεκριμένο μέτρο δεν αποτελεί συμπληρωματικό μέτρο προστασίας, παρά περισσότερο εναλλακτικό μέτρο σε σχέση με μια μέγιστη απαλλαγή ύψους 25 %, επιτρέπει δε ταυτόχρονα στην εν λόγω απαλλαγή να έχει ικανοποιητικά αποτελέσματα.

(23) Οι στόχοι στήριξης της κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης των Καναρίων Νήσων εξασφαλίζονται σε εθνικό επίπεδο με τις απαιτήσεις που αφορούν τη σκοπιμότητα του φόρου και τον προορισμό των εσόδων του ΑΙΕΜ. Η ενσωμάτωση των εσόδων εκ του φόρου στα έσοδα του οικονομικού και φορολογικού καθεστώτος των Καναρίων Νήσων και η διάθεσή τους για μια στρατηγική οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης των Καναρίων Νήσων, συνεισφέροντας στην προώθηση των τοπικών δραστηριοτήτων, συνιστά νομική υποχρέωση.

(24) Το προβλεπόμενο καθεστώς είναι δεκαετούς διάρκειας. Ωστόσο, κρίνεται σκόπιμη η αξιολόγησή του μετά την πρώτη πενταετία. Συνεπώς, οι ισπανικές αρχές θα πρέπει να υποβάλουν στην Επιτροπή, το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2005, έκθεση περί της εφαρμογής του καθεστώτος που προβλέπεται στο άρθρο 1, ώστε να εξακριβωθεί η επίπτωση των λαμβανομένων μέτρων, καθώς και η συμβολή τους στην προώθηση ή τη διατήρηση των τοπικών οικονομικών δραστηριοτήτων, λαμβάνοντας υπόψη τα μειονεκτήματα που αντιμετωπίζουν οι εξόχως απόκεντρες περιφέρειες. Βάσει τούτου, το πεδίο εφαρμογής και οι επιτρεπόμενες απαλλαγές δυνάμει των κοινοτικών κανόνων θα επανεξετάζονται, κατά περίπτωση.

(25) Για να εξασφαλιστεί μια συνέχεια με το καθεστώς έμμεσης φορολογίας, που εφαρμόζεται στις Καναρίους Νήσους δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1911/91, είναι σκόπιμο η παρούσα απόφαση να εφαρμοστεί από την 1η Ιανουαρίου 2002,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Κατά παρέκκλιση των άρθρων 23, 25 και 90 της συνθήκης, οι ισπανικές αρχές εξουσιοδοτούνται, μέχρι τις ►**M1** 31 Δεκεμβρίου 2013 ◄, να προβλέψουν, για τα προϊόντα τα οποία αναφέρονται στο παράρτημα και τα οποία παρασκευάζονται επιτόπου στις Καναρίους Νήσους, πλήρεις απαλλαγές ή μειώσεις του φόρου «Arbitrio sobre los Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias (AIEM)». Οι απαλλαγές αυτές πρέπει να ενταχθούν στα πλαίσια της στρατηγικής οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης των Καναρίων Νήσων και να συμβάλουν στην προώθηση των τοπικών δραστηριοτήτων.

▼B

2. Η εφαρμογή των πλήρων απαλλαγών ή των μειώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν μπορεί να οδηγήσει σε διαφορές που θα υπερβαίνουν:

α) το 5 % για τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα, τμήμα Α·

β) το 15 % για τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα, τμήμα Β·

γ) το 25 % για τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα, τμήμα Γ. Ωστόσο, οι ισπανικές αρχές μπορούν να καθορίσουν, για τα τσιγάρα, ελάχιστο φόρο ανώτατου ύψους 6 ευρώ ανά 1 000 τσιγάρα, ο οποίος θα εφαρμόζεται μόνον εάν ο φόρος ΑΙΕΜ που απορρέει από την εφαρμογή των γενικών τύπων φορολογίας είναι κατώτερος αυτού του ποσού.

Άρθρο 2

Οι ισπανικές αρχές υποβάλλουν στην Επιτροπή, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2005, έκθεση εφαρμογής του καθεστώτος του άρθρου 1, για να εξακριβωθεί η επίπτωση των λαμβανομένων μέτρων και η συμβολή τους στην προώθηση ή τη διατήρηση των τοπικών οικονομικών δραστηριοτήτων, λαμβάνοντας υπόψη τα μειονεκτήματα που αντιμετωπίζουν οι εξόχως απόκεντρες περιφέρειες.

Βάσει τούτων, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση, η οποία περιλαμβάνει πλήρη οικονομική και κοινωνική ανάλυση, και, ενδεχομένως, πρόταση προσαρμογής των διατάξεων της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2002.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο της Ισπανίας.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

A. **Κατάλογος των προϊόντων στα οποία αναφέρεται το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο α), σύμφωνα με την κατάταξη της ονοματολογίας του κοινού δασμολογίου**

Γεωργία και προϊόντα της αλιείας:

0203 11/0203 12/0203 19/0207 11/0207 13/0302 69 94 00/0302 69 95 00/
0701 90/0702/0703/0803

Οικοδομικά υλικά:

3816/3824 40 00 00/3824 90 45 00/3824 90 70 00/6809

Χημεία:

2804 30 00/2804 40 00/2851 00 30/3208/3209/3210/3212 90 90 00/3213/
3214/3401/3402/3406/3814 00 90 90/3920 30 00 90/3921 90 60/
3923 90 90/4012 11 00/4012 12 00/4012 13/4012 19 00

Μεταλλουργικές βιομηχανίες:

7604/7608/8428 39 98 00/8479 50 00 00

Βιομηχανία τροφίμων:

0210 11 11 00/0210 11 31 00/0210 12 19 00/0210 19 40 00/0210 19 81 00/
0305 41 00/0901 22 00 00/1101/1901 20 00 90/1901 90 91 96/2006 00 31 00/
1601/1602/1704 90 30 00/1704 90 51 90/1704 90 55 00/1704 90 71/
1704 90 75 00/1806/1901 90 99/1904 10 10/1905/2007 91 10/2008 99 61/
2008 99 68/2009 11/2009 19/2009 41/2009 49/2009 50/2009 71/2009 79/
2009 80/2009 90/2105/2309

Ποτά:

2201/2202/2204

Κλωστοϋφαντουργικά και δέρματα:

6112 31/6112 41

Χαρτί:

4822 90/4823 90 90 90

Γραφικές τέχνες και εκδόσεις:

4910

B. **Κατάλογος των προϊόντων στα οποία αναφέρεται το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο β), σύμφωνα με την κατάταξη της ονοματολογίας του κοινού δασμολογίου**

Γεωργία και προϊόντα της αλιείας:

0407 00 30

Οικοδομικά υλικά:

2523 29 00 00/2523 90/7010

Χημεία:

3809 91 00/3917/3923 10 00/3923 21 00/3923 30 10/3924 10 00

Μεταλλουργικές βιομηχανίες:

7309 00/7325/7610/9403 20 99 00/9404

Βιομηχανία τροφίμων:

0403/0901 21/1902/2103/2106 90 98

Ποτά:

2203/2208 40

Κλωστοϋφαντουργικά και δέρματα:

6302

▼B

Χαρτί:

4808/4818 10/4818 20/4818 30/4818 90 90 10/4819/4821/4823 90 14

Γραφικές τέχνες και εκδόσεις:

4909/4911

Γ. **Κατάλογος των προϊόντων στα οποία αναφέρεται το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο γ), σύμφωνα με την κατάταξη της ονοματολογίας του κοινού δασμολογίου:**

Καπνός:

2402